

ONS GEHEIM

Hoe is het toch mogelijk dat het beeld van een gekruisigde het logo wordt van een wereldgodsdienst? Volgelingen van Jezus van Nazareth hebben er de grootste moeite mee gehad om mensen die niets van Hem wisten te overtuigen dat hier sprake was van een goddelijk ingrijpen. Belachelijk, zeggen toehoorders, tot op vandaag. En nog altijd breken theologen er hun tanden op. Het is een weerbarstig belijdenis en blijft vragen om uitleg, zeker als het verhaal vervolgd wordt met het bericht van de verrijzenis van deze gekruisigde. Wie gelooft dat nou met volle overtuiging?

Het enige wat echt overtuigt is de nadere kennismaking met deze mens in wie velen de vleesgeworden God herkenden. Hoe kwamen ze daartoe? Het moet de persoonlijkheid van Jezus geweest zijn waar velen van onder de indruk raakten. Wat is karakteristiek voor Hem? Er kwam geen leugen over zijn lippen. Zijn engagement met mensen was aangrijpend diep en doorbrak alle halfslachtigheid die de mens kenmerkt. Hij nam het woord waarheid met recht in zijn mond, omdat zijn spreken onweerlegbaar was. Een ongelooflijke kracht ging van Hem uit om onwaarachtigheid zo te doorbreken dat het bevrijdde. Hij ontmaskerde mensen, maakte ze weer authentiek en heel.

Wie vandaag het evangelie leest, komt telkens opnieuw in aanraking met die authentieke kracht. Jezus' persoonlijkheid werkt als een storm in je gemodder en gezoek, een onweer. Vergeven is zijn trefwoord. Helen, herstellen wat verwond is en aangetast. Volledige liefde, geen hebzuchtig grijpen maar opgaan in de ander. Trouw. En maar steeds die verwijzing naar de Vader. Geen opschepperij, maar weten dat je jezelf nooit genoeg kunt zijn en die afhankelijkheid toelaten.

Hoe deze persoon de geschiedenis heeft kunnen doordringen, hoe een aardse aanwezigheid tijdloze trekken krijgt – we zullen het nooit volledig begrijpen. De kern lijkt een zwart gat, waarin alle kennis en verworvenheid wordt opgezogen. God is ondoorgrondelijk, onpeilbaar maar toch het hart van Jezus' effectieve optreden dat tijd overschrijdt naar eeuwigheid.

Gebed helpt, als het tenminste het belangeloze verwijlen is bij dat beeld van de gekruisigde. Het gaat voor zichzelf spreken als je het beschouwt en probeert te peilen in zijn betekenis voor jou. Hij boeit, trekt aan, verschijnt als een geheimzinnige energie omdat Hij bemint en jou betreft in zijn volledige liefde. Een relatie met een gekruisigde terechtgestelde, wat moet dat worden?

Ambigüiteit zal ons blijven vergezellen, want elke relatie is vol geheimen. Ons kennen is stukwerk, wij zijn mysteries voor elkaar en dat ongewisse blijft ons bezig houden. We zoeken houvast, waarachtigheid en betrouwbaarheid. Wie zich, zoals Jezus, inlaat met de Vader, het goddelijk geheim, lijkt zich te verliezen omdat je alles los moet laten als je zijn relatiepatroon overneemt. Het is bijna verontrustend te beseffen dat heel het menselijk bedrijf ingebed is in dit geestelijke, innerlijke leven. Geen scherpe grenzen, geen onomstotelijk bewijs, alleen vermoeden, ontwaren, zo nu en dan.

Wat maakt gelukkig? Vandaag weet ik het, morgen is het weg. Ik ben voor mijzelf een geheim, voor de ander naast mij misschien nog meer. Wat geeft mij betekenis? Wat doet God met mij? Waar dan, hoe dan? Misschien is God duurzaam, niet op die kleinschalige manier maar omdat Hij alles uithoudt. Hij koestert waarden die ons in leven houden en over tijd en ruimte heen tillen.

Zoveel woorden, en nooit het laatste. Dat is aan ons niet voorbehouden.

Ben Frie SJ